

Sygn. akt II K 563/17

RKS (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

przy udziale oskarżyciela – I. K. z (...)

C.-Skarbowego w S.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018r.

sprawy **W. T.**,

s. A. i M. z d. S.,

ur.(...) w C.,

oskarżonego o to, że:

- będąc prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą ul. (...) w B.,
w okresie nie wcześniej niż od dnia 1 października 2015r. do dnia 14 września 2016r., w lokalu (...) przy ul. (...) M.(...) w Ś., wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, urządzał gry na automatach: „(...)” o numerze (...), (...) o numerze (...) o numerze (...), (...) o numerze (...) oraz (...) o numerze (...),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

I. oskarżonego W. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu
z art. 107 § 1 k.k.s, i za ten czyn na tej podstawie mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny po 100 zł (sto 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wykazanych na karcie 265 akt tj.:

- automatu „(...)” o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- 12 sztuk kluczy do wymienionych automatów - przechowywanych w magazynie depozytowym (...)Skarbowego w S. pod pozycją D (...),
- pieniędzy pochodzących z ww. automatów do gry w łącznej kwocie 160,00 zł

(sto sześćdziesiąt 00/100 złotych) przechowywanych na koncie sum depozytowych (...) w S. - pokwitowanie(...)/(...)/(...) nr (...),

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i wymierza mu 3000 zł opłaty.

II K 563/17

UZASADNIENIE

W. T. był Prezesem spółki z o.o. (...) z siedzibą w B.. W ramach tej spółki zawarł umowę najmu lokalu ze Wspólnotą Mieszkaniową przy ul. (...) M. (...)w Ś.. Przedmiotem najmu był lokal użytkowy. W lokalu tym o nazwie „ (...) (...)” w dniu 14.09.2016r. funkcjonariusze Urzędu Celnego oddziału w Ś. przeprowadzili kontrolę. W wyniku kontroli ustalili, że w lokalu od 01.10.2015r. działają automaty do gier. Zabezpieczono następujące automaty: „ (...)” o numerze (...), (...) o numerze (...) o numerze (...), (...) o numerze (...) oraz (...) o numerze (...). W automatach znajdowało się 160 zł. Spółka (...) nie posiadała zezwolenia ani koncesji na urządzenie lub prowadzenie gry na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych .

W wyniku przeprowadzonego eksperymentu procesowego funkcjonariusze stwierdzili, że przedmiotowe automaty umożliwiały uzyskanie wygranych i miało to charakter losowy. Potwierdziła to również opinia biegłego powołanego w sprawie.

Dowód:

- protokół przeszukania k. 6-9 akt,
- pokwitowanie k. 10 akt,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 12 -17 akt,
- protokół oględzin rzeczy k. 19-24, 40 akt,
- dowód wpłaty i pokwitowanie k. 26 - 27 akt,
- wyciąg z KRS dot. spółki k. 46 - 49, 122-125 akt,
- kopia grafiku pracowników k. 57-58 akt,
- pismo z PATRON nieruchomości do W. sp z o.o. k. 70-72, 74-76 akt,
- umowa najmu z dnia 01.06.2014r. k. 77-88 akt,
- wydruk (...) sp. z o.o. k. 100-107 akt,
- pełnomocnictwo k. 18-22 akt,
- zeznania świadka K. P. k. 41-42, 347-348 akt,
- zeznania świadka D. K. k. 133-134 akt,
- zeznania świadka Z. J. k. 143-145, 349-350 akt,
- zeznania świadka J. Ł. k. 207-209 akt,
- zeznania świadka D. T. k. 218-220 akt,

- zeznania świadka K. T. k. 230-231 akt,
- zeznania świadka M. P. k. 239-241, 351-352 akt,
- umowa spółki z o.o. (...) k. 267- 278 akt,
- częściowo wyjaśnienia W. T. k.252-254, 343-347 akt
- opinia biegłego sądowego k. 187-198 akt,

W. T. ma 43 lata. Jest żonaty, ma wyższe wykształcenie z zawodu jest informatykiem, był Prezesem w spółce (...), prowadził działalność gospodarczą, osiągał dochody około 2.600 zł - 2.800 zł miesięcznie. Jest ojcem trojga dzieci, w tym dwoje jest na jego utrzymaniu. Był wielokrotnie karany za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. Nie był leczony odwykowo, a psychiatrycznie na depresję, aktualnie nie leczy się. W toku procesów był wielokrotnie badany, a jego poczytalność nie budziła wątpliwości. Z opinii biegłych wynika, że W. T. jest uzależniony do alkoholu i ma cechy osobowości nieprawidłowej.

Oskarżony W. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu tj. tego, że będąc prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą ul. (...) w B., w okresie nie wcześniej niż od dnia 1 października 2015r. do dnia 14 września 2016r., w lokalu (...) przy ul. (...) M.(...)w Ś., wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, urządzał gry na automatach: „ (...)” o numerze (...), (...) o numerze (...) o numerze (...), (...) o numerze (...) oraz (...) o numerze (...), tj. do przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s.

Wyjaśnił, że przed datą postawienia zarzutów posiadał szereg orzeczeń stwierdzających legalność prowadzonej spółki, że to były orzeczenia – m.in. postanowienie o odmowie żądania wydania rzeczy przez prokuraturę, wyroki uniewinniające bądź umarzające postępowanie, umorzenia wydane przez naczelników Urzędów Skarbowych z B., K. czy P.. Wyjaśnił, że w wyniku tych orzeczeń nakazywano zwrot urzędów. Wyjaśnił, że zapoznał się z szeregiem opinii osób ze środowiska prawnego, ze stanowiskiem ministerstwa gospodarski o niemożności stosowania nienotyfikowanych przepisów technicznych. Wskazał, że to wszystko budowało jego świadomość co do legalności spółki. Podkreślił, że na dzień postawienia mu zarzutów posiadał 3 wyroki skazujące z art. 107 k.k.s, ale, że po pierwsze dotyczyły innego rodzaju urzędów, urzędów zręcznościowych i innej firmy, że te same sądy w przypadku zaskarżenia uniewinniły go. W. T. wyjaśnił nadto, że o jego świadomości co do legalności prowadzonej spółki świadczyła również kontrola z urzędu skarbowego, która miała miejsce w spółce (...) i która nie wykazała żadnych uchybień, a jedynie utrwaliła go w przekonaniu, że prowadzona spółka działa legalnie. Podał, że Urząd Skarbowy również nie miał żadnych zastrzeżeń, że nie miał ich też PIP. W. T. podał, że zanim znalazł się w zakładzie karnym dużo wcześniej zakończył działalność związaną z prowadzeniem gier i, że odbywa całkiem inną karę z całkiem innych artykułów. Oskarżony powołał się m.in. na umorzenie w sprawie zatwierdzone przez Prokuraturę Rejonową w Ś..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 252-254, 343-347 akt,
- dane o karalności k. 321-332 akt,
- opinia sądowno-psychiatryczna k. 260-261 akt,
- dane osobopoznawcze k. 279 akt,
- postanowienie o umorzeniu k. 342 akt,

Tu wskazać trzeba, że choć oskarżony nie przyznał się do winy to nie wynika, że kwestionuje on sam fakt wstawienia automatów do gry do lokalu, a nie zgadza się z on oceną prawną zachowania. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie informacji dotyczących jego osoby związanych z wykształceniem, pracą, wynagrodzeniem, stanem zdrowia.

Nie podlegają zaś ocenie co do wiarygodności wyjaśnienia w zakresie tego czy wskazane przez oskarżonego fakty pozwalały mu na uznanie, że działa zgodnie z prawem, że swoim zachowaniem nie wyczerpuje znamion występku z art. 107 § 1 k.k.s.

Jak już wyżej wskazano co do zasady okoliczności faktyczne związane z samą umową najmu, wstawieniem automatów opisanych w stanie faktycznym do lokalu usługowego prowadzonego przy ul. (...) M. (...), udostępnienia go klientom tego lokalu w okresie wskazanym w zarzucie, nie były w sprawie sporne, zaś istotą sprawy jest ocena, oparta nie tylko na tych dowodach, ale przede wszystkim na opinii biegłego, czy ów automat spełniał kryteria, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych, a co za tym idzie, czy urządzenie na nich gier polegające na ich wstawieniu do ww. lokalu usługowego nie będącego kasynem, pomimo braku koncesji i udostępnieniu ich klientom, wyczerpywało znamiona występku z art. 107 § 1 k.k.s. w związku z odpowiednimi przepisami ustawy o grach hazardowych.

Ustalenia faktyczne oparte zostały w większości na dowodach z dokumentów w postaci protokołów kontroli, zatrzymania rzeczy i oględzin. Jak wynika z powyższych dokumentów ww. automaty do gry zabezpieczone w dniu 15.09.2016r. w trakcie kontroli w lokalu usługowym były sprawne i zdadne do gry, jak też były podłączone do sieci elektrycznej.

Sąd w pełni dał wiarę wymienionym wyżej dokumentom, albowiem sporządzone zostały przez uprawnione do tego osoby w przewidzianej przepisami formie, a żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości i wiarygodności zawartych w nich faktów.

Za wiarygodne uznano również pozostałe, nie wymienione wcześniej, dowody z dokumentów, albowiem nie budziły one wątpliwości natury faktycznej bądź prawnej zaś żadna ze stron nie kwestionowała ich treści.

Wiarygodnymi okazały się także zeznania świadków D. T. k. 218-220 akt, Z. J. k. 143-145, 349-350 akt, D. K. k. 133-134 akt, J. Ł. k. 207-209 akt. Zdaniem Sądu choć zeznania te nieco różnią się w szczegółach nie ma wątpliwość, że wynika z nich to, że świadkowie pracowali w lokalu, zaś D. K. grał w lokalu na automatach, potwierdzili oni, że na automatach były prowadzone gry. W zeznaniach opisali także swoją rolę. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków. Fakt pracy świadków w lokalu potwierdza kopia grafiku. Zdaniem Sądu świadkowie nie byli zainteresowani konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie. W zeznaniach zrelacjonowali swoje role, a D. K. opisał jak gry przebiegały.

Sąd także dał wiarę zeznaniom funkcjonariusz Urzędu Celno K. P. (k. 41-42, 347-348 akt). Świadek zdał relację z przeprowadzonej kontroli. Relacja ta jest spójna z sporządzoną po kontroli dokumentacją, a zeznania świadka korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tego świadka.

Nadto w sprawie przesłuchano M. P. k. 239-241, 351-352 akt i K. T. k. 230-231 akt. Zdaniem Sądu te zeznania także są wiarygodne. Ich relacja jest rzeczowa i konsekwentna. Znajduje wsparcie w dowodach z dokumentów. Świadek opisał swoje role we współdziałaniu z W. T.. M. P. opisał jak następowało wprowadzanie automatów do lokali, jak były obsługiwane, wskazał, że automaty były chyba w kasynach, podał, że były zwracane, że nie wie do końca jak były rozliczane wygrane. K. T. podał na jakich warunkach był zatrudniony, co należało do jego obowiązków.

Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków. Zeznania te korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Te zeznania także potwierdzają urządzenie gier na automatach poza kasynem.

Jak już wyżej wspomniano istotą sprawy było nie tyle ustalenie stanu faktycznego, który w sprawie był niesporny, ile jego ocena w kontekście unormowań prawnych regulujących zasady zarządzania gier na automatach, a przede wszystkim odpowiedź na pytanie, czy zarządzanie przez W. T. w lokalu usługowym w Ś. przy ul. (...) M. (...) gier na automatach ww. o wygrane pieniężne podlegało przepisom ustawy o grach hazardowych, a jeśli tak, to czy odbywało się to zgodnie z przepisami tej ustawy, gdyż ich organizowanie wbrew jej przepisom podlega penalizacji w art. 107

§ 1 k.k.s. Także koniecznym było ustalenie czy oskarżony mógł uznawać, że działania jego są legalne w kontekście unormowań prawnych.

Zgodnie z art. 107 § 1 k.k.s. odpowiedzialności karnej skarbowej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędu lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości.

Podstawowym dowodem na jakim należało oprzeć ustalenia Sądu co do charakteru automatów do gry zabezpieczonych w sprawie, poza omówionymi już wyżej dowodami z dokumentów, były wyniki sprawozdania z badań i zawarte w nich opinie, złożone do akt przez oskarżyciela. Opiniujący po zapoznaniu się z urządzeniami, stwierdził, że rozgrywane na badanych automatach gry mają charakter gier losowych. Sąd nie dostrzegł takich okoliczności, które nakazywałyby odrzucić wskazane wnioski, tym bardziej że znalazło ono wsparcie w przeprowadzonym przed wydaniem opinii eksperymencie przez funkcjonariuszy z Urzędu Celnego. W oparciu zarówno o wspomniane dowody z dokumentów, zeznania świadków, opinie Sąd doszedł do przekonania, iż gra na automacie zabezpieczonym w lokalu J. (...) podlegać winna przepisom ustawy o grach hazardowych. Niewątpliwie gry na tych automatach mają charakter losowy. W grze brak było elementów zręcznościowych, bowiem wynik gry w żadnej mierze nie zależał od zręczności gracza. Podczas gry osoba grająca miała jedynie wpływ na wielkość kwoty którą zasilila automat, wybór gry, moment rozpoczęcia gry i moment jej zakończenia. Wynik gry nie jest uzależniony od zręczności osoby grającej. Automaty te są zatem urządzeniami elektronicznymi oferującymi osobie grającej wygrane pieniężne według tabeli wygranych oferowanych przez nich gier lub wygrane rzeczowe w postaci możliwości przedłużenia gry lub rozpoczęcia nowej gry poprzez wykorzystanie wygranych punktów bez zasilenia automatu w nowe środki finansowe. Co jednak kluczowe losowość wyniku gier nie jest uzależniona od zręczności osoby grającej.

Reasumując powyższe wskazać należy, że skoro gracz nie mógł przewidzieć wyniku gry, który zależał od oprogramowania automatu, a nie od zręczności gracza, był niepewny, to w ocenie Sądu gra na przedmiotowych automatach miała charakter losowy, a co za tym idzie, skoro była prowadzona w celach komercyjnych to stosownie do treści przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych podlegała ona zasadom w ustawie tej określonym. Ustawa ta zaś w sposób jednoznaczny wskazuje, że gra na takim automacie jest dopuszczalna jedynie na podstawie koncesji lub zezwolenia, zaś lokal J. (...) nie był kasynem, a też W. T. nie posiadał wymaganej koncesji ani zezwolenia na powodzenie gier na automatach. Stąd zaś urządzanie gier na ww. automatach wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w związku z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Do znamion ustawowych deliktu skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. należy także działanie wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Wyraźnie więc widać subsydiarność komentowanego przepisu wobec art. 3 ustawy o grach hazardowych, według którego urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Pierwszą z tych zasad wyraża bezpośrednio przepis art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy – jest to zasada monopolu państwa w zakresie gier liczbowych, loterii pieniężnych i gry telebingo. Kolejne przepisy art. 6, 7 i n., w szczególności rozdział 2 regulują dalsze zasady. Dotyczą one różnych kwestii, m.in. formy organizacyjnej podmiotu urządzającego grę czy zakład wzajemny, miejsca urządzania (kasyna gry, salony gier bingo pieniężne, punkty przyjmowania zakładów itp.), zakazu reklamy i promocji określonych gier i zakładów wzajemnych, minimalnych wartości wygranych, regulaminów gier i zakładów wzajemnych, zabezpieczenia losów i innych dowodów udziału w grze przed sfalszowaniem lub przedwczesnym odczytaniem wyniku gry, granicy wiekowej dostępu do ośrodków gier czy punktów przyjmowania zakładów wzajemnych, rejestracji gości, świadectw zawodowych osób sprawujących zarząd nad ośrodkami gier i punktami przyjmowania zakładów oraz bezpośrednio prowadzących gry i zakłady, instalacji systemów służących kontroli przebiegu i prowadzenia gier itp.

Wedle treści przepisu z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Przepis z art. 14 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi zaś, że urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

Problem, czy ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych zawierała przepisy techniczne w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE i czy powinny być one notyfikowane Komisji Europejskiej był przedmiotem rozważań zarówno sądów powszechnych, jak i sądów administracyjnych oraz wreszcie Sądu Najwyższego. W niniejszej sprawie jednak kwestia ta nie wymaga rozważań, albowiem czyn został popełniony w okresie od 01.10.2015r. do 14.09.2016r. Od dnia 03.09.2015r. obowiązują znowelizowane przepisy art. 14 ustawy o grach hazardowych (ustawa z dnia 12.06.2015r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, Dz. U. 2015.1201) i w toku prac nad nowelizacją zgodnie z wymogami dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady zostały w dniu 05.11.2014r. pod numerem (...) w całości notyfikowane. Stąd w niniejszym stanie faktycznym brak jest wątpliwości co do obowiązywania go w polskim prawie.

Na marginesie nadmienić można, że także w sprawie oskarżonego nie ma zastosowania art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015r., albowiem dotyczył on podmiotów legalnie działających.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że czynność sprawcza została w art. 107 § 1 k.k.s. określona jako „urządzenie” lub „prowadzenie” określonych w tym przepisie gier lub zakładów wzajemnych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Sąd podziela przy tym pogląd, że zakres pojęcia „urządza” jest szerszy od „prowadzi”, albowiem pod pojęciem „urządzania” należy rozumieć układanie systemu gry czy określanie wysokości wygranych, podobnie jak wynajęcie i przystosowanie lokalu, zatrudnienie i przeszkolenie pracowników, organizowanie gry itp. Natomiast „prowadzenie” gry jest pojęciem węższym, ograniczonym zazwyczaj do wykonywania bezpośrednich czynności przy grze (tak Kotowski, Kurzępa, Komentarz, 2007, s. 450). Za reprezentowanym tu poglądem wydaje się przemawiać treść przepisów aktualnej ustawy o grach hazardowych, która rozróżnia „prowadzenie działalności w zakresie gier i zakładów” (np. art. 1, 3, 6) oraz „bezpośrednie prowadzenie gry hazardowej” (art. 24 ust. 1 pkt 2). Określenie „prowadzi” zawarte w treści art. 107 § 1 k.k.s. oznacza właśnie bezpośrednie prowadzenie gry hazardowej. „Urządzenie gry lub zakładu” obejmuje zaś czynności niezbędne do rozpoczęcia określonej działalności (zob. V. Konarska-Wrzosek, T. Oczkowski, J. Skorupka, Prawo i postępowanie karne skarbowe, s. 323). Chodzi zasadniczo o zaprowadzenie czy uruchomienie działalności hazardowej w określonym miejscu. W tym ujęciu „urządzić” grę oznacza mniej więcej tyle, co ją zorganizować, czyli doprowadzić do tego, aby mogła się odbyć. Działanie oskarżonego kwalifikować zatem należało jako urządzenie gier na wskazanym automacie.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony w ustalonym stanie faktycznym W. T. mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto czyn oskarżonego był bezprawny, a stopień społecznej szkodliwości był znacznie wyższy niż znikomy. W. T. nie może powoływać się na to, że automaty były przez sądy zwracane, bo w tym samym czasie były też automaty zatrzymywane, a zażalenia firmy nie były skuteczne. A skoro tak to brak jest podstaw na powoływanie się tylko na korzystne rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego W. T. winnego popełnienia zarzucanego mu czynu że będąc prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą ul. (...) w B., w okresie nie wcześniej niż od dnia 1 października 2015r. do dnia 14 września 2016r., w lokalu (...) przy ul. (...) M. (...)w Ś., wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, urządził gry na automatach: „ (...)” o numerze (...), (...) o numerze (...) o numerze (...), (...) o numerze (...) oraz (...) o numerze (...), tj. o przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. i za ten czyn na tej podstawie wymierzył mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny po 100 zł (sto 00/100 złotych) każda. Na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wykazanych na karcie 265 akt tj.:

- automatu „ (...)” o numerze (...) z przewodem zasilającym,

- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- automatu (...) o numerze (...) z przewodem zasilającym,
- 12 sztuk kluczy do wymienionych automatów - przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w S. pod pozycją D (...),
- pieniędzy pochodzących z ww. automatów do gry w łącznej kwocie 160,00 zł (sto sześćdziesiąt 00/100 złotych) przechowywanych na koncie sum depozytowych (...) w S. - pokwitowanie (...) (...) (...)nr (...),

Nadto Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i wymierzył mu 3000 zł opłaty.

Wymiar kary odzwierciedla to, że to W. T. prowadził na szeroką skalę gry na nielegalnych automatach, a więc jego kara winna być surowa, zaś wysokość stawki dziennej Sąd dostosował do wysokości zarobków i możliwości zarobkowych oskarżonego, który posiada kompetencje do bycia Prezesem dużej spółki, działającej na szeroką skalę. Zdaniem Sądu taka kara spełni swoje cele prewencji i indywidualnej i ogólnej. Kara ta winny zapewnić to, że oskarżony więcej takiego czynów nie popełni, że czyn ten będzie dla niego nieopłacalny.

Wskazać należy, że okres przestępczej działalności był długi a jednocześnie używano do tego procederu 5 (pięciu) automatów. W przekonaniu Sądu wymierzona na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. oskarżonemu grzywna odpowiada przede wszystkim stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości przypisanego czynu.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania i wymierzył mu 3.000 zł opłaty. Aktualnie oskarżony jest pozbawiony wolności, jednak z pewnością w przyszłości koszty te i opłatę ponieść będzie mógł mając takie możliwości zarobkowe.